

κεντρισμοῦ δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν εἰδικὴν φύσιν τηνούσιν δπισθεν αὐτῶν τὴν οὐράν των ἡπτις τότε αὐτέρος τινὸς καὶ νὰ φέρῃ εἰς αὐτὸν μεταβολὴν συστηματικὴν, δταν μάλιστα οὔτε προσδιορίζεις τὸν βαθὺν τοῦ ἐκκεντρισμοῦ εἰς πλέον ἡ ἑλαττον;

— Συγγράφοτε, εἶπεν ὁ Ἡλιαῖος, ἀλλὰ δὲν ἐννοῦ ἐντελῶς τί ὄνομάζετε ἔλλειψιν, ἐκκεντρισμὸν κτλ.

— Ιδού τί εἶναι, εἶπον ἐγώ ἔλλειψις εἶναι δπερ οἱ ἰχνογράφοι ὄνομαζουσι σχῆμα ωσειδὲς, καὶ δοσον τὸ ωσειδὲς τοῦτο σχῆμα εἶναι ἐπίμηκες, τόσον ἡ ἔλλειψις εἶναι ἐκκεντρική ἀλλὰ ἐπανέρχομαι εἰς τὸν κομήτην. Οἱ ἥλιοι κατέχει πάντοτε μίαν τῶν ἑπτῶν τῆς ὑπὸ τινος κομήτου περιγραφομένης ἔλλειψεως. Τὸ διαχωρίζον τὸν κομήτην ἀπὸ τοῦ ἥλιου ἐλάχιστον διάστημα καλεῖται περιήλιον ἢ προσήλιον, τὸ δὲ ἀντίθετον, δηλαδὴ τὸ μέγιστον μεταξὺ τῶν δύο λέγεται ἀφήλιον. Ἀπὸ τῆς γῆς τότε μόνον δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τοὺς κομήτας, δταν εὐρίσκωται εἰς τὸ προσήλιον αὐτὸν ἡ ὅταν προσεγγίζωσιν εἰς αὐτό.

Τὸ πάλι οὐελάμβανον τοὺς ἀστέρας τούτους ὡς μετέωρα σχηματιζόμενα εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν, ἢ τούλαχιστον ἥγνουν ὅτι εἴχον πορείαν τακτικήν. Οἱ παλαιοὶ ἀστρονόμοι δὲν ἔνομίζον αὐτοὺς ὑποκειμένους εἰς τοὺς νόμους τοὺς διέποντας τοὺς λοιποὺς ἀστέρας, καὶ ἐδόξαζον ὅτι ἐπλανῶντο ἀπὸ συστήματος εἰς σύστημα διὰ μέσου τοῦ ἀχανοῦς τοῦ διαστήματος. Ἀλλὰ μετὰ τὰς ἀνακαλύψεις τοῦ Κέπλερ ἀνεγνώρισαν τὴν ταυτότητα τῆς πορείας των μετὰ τῶν νόμων τῆς βαρύτητος, καὶ τοὺς ὑπέβαλον εἰς ὑπολογισμὸν ὡς τοὺς ἀστέρας, δσάκις εἴχον τὰς ἀπαιτούμενας πρὸς ταῦτο παρατηρήσεις προσδιώρισαν τὰς ὑπὸ αὐτῶν περιγραφομένας καμπύλας, καὶ εἴδεισιν ὅτι περιγράφουσιν ἐπιμηκεστάτας ἐλλειψίεις.

Μέγιστος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν κομητῶν τῶν παρατηρήθηντων ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, διότι συμποσοῦνται εἰς πολλὰς ἑκατοστυίας ἀνακαλύπτονται δὲ καὶ πολυάριθμοι αὐτῶν καθ' ἕκαστην, χάρις εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ τηλεσκοπίου, καὶ δυνάμεθα ἀνευ ὑπερβολῆς νὰ εἴπωμεν δτι ὑπάρχουσι πολλαὶ χιλιάδες. Ἐνίστε, λέγει ὁ Χέρσελ, οἱ ἀστέρες οὗτοι ἡμέρας μόνον τινὰς εἰσὶν ὅρατοι, καὶ ἀλλοτε φαίνονται κατὰ πολλοὺς μῆνας. Τινὲς αὐτῶν κινοῦνται μετὰ μεγάλης βραδύτητος, καὶ ἀλλοι πάλιν μεθ' ὑπερβολῆς ταχύτητος: συμβαίνει μάλιστα συχνάκις ὁ αὐτὸς κομήτης νὰ παριστῇ ἀμφοτέρας τὰς τοιαύτας κινήσεις κατὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς πορείας του. Οἱ κομήτες τοῦ 1472 διέτρεψαν εἰς μίαν ἡμέραν τόξον οὐράνιον 120 μοιρῶν (τῶν δύο τρίτων τοῦ οὐρανοῦ). Η κίνησις τῶν μὲν εἶναι εὐθεῖα (ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς), τῶν δὲ κατ' ἀναποδισμὸν (ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς) ἀλλων πάλιν ἡ πορεία εἶναι ἐλικοειδῆς καὶ ὅλως ἀνώμαλος: δὲν περιορίζονται, ως οἱ πλανῆται, εἰς τινὰ μόνον μέρη τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ τῶν διατρέχουσιν ἀδιαφόρως κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν. Αἱ μεταβολαὶ τῶν φυινομένων διαστάσεων αὐτῶν εἰσὶν ἐπίσης ἀξιοσημείωτοι ως καὶ ἡ ταχύτης των. Ἐνίστε φάνονται κατὰ πρῶτον ως ἀσθενεῖς λευκότητες ἔχουσι βραδυτάτην κίνησιν ἡ οὐρά των εἶναι μικρὰ ἡ καὶ μηδενική βαθυτήδον ἡ κίνησίς των ἐπιταχύνεται, πλατύνονται καὶ ἐκτεί-

νουσιν δπισθεν αὐτῶν τὴν οὐράν των ἡπτις τότε αὐτέρος τινὸς καὶ νὰ φέρῃ εἰς αὐτό τὸ μέγεθος καὶ τὴν λαμπρότητα, ἐως οὐ προσεγγίζουσιν οἱ κομῆται εἰς τὸν ἥλιον καὶ καθίστανται ἀφανεῖς εἰς τὰς ἀκτίνας αὐτοῦ. Μετά τινα χρόνον ἀναφαίνονται πάλιν κατὰ τὸ ἔτερον μέρος μακρινόμενοι ἀπὸ τοῦ ἥλιου μετὰ ταχύτητος κατὰ πρῶτον βιαίας, ἀλλὰ βαθυτήδον ἑλαττουμένης. Ἀφ' οὐ δὲ ἀπαξὲς ὑπερβόσι τὸν ἥλιον, σιδηρουσι τότε μετὰ πάσης τῆς λαμπρότητος αὐτῶν, καὶ αἱ οὐραί των φθάνουν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀναπτύξεως, ὡστε ἡ ἐνέργεια τοῦ ἥλιου πρέπει νὰ θεωρῆται ως τὸ αἴτιον τοῦ παραδόξου τούτου φαινομένου καὶ ὅσον δὲ απομακρύνονται τοῦ ἥλιου, αἱ κινήσεις των βραδύνονται, αἱ οὐραί ἀφανίζονται ἢ ἡ ἀπορρόφωνται ὑπὸ τῶν νεφελῶν ὡν καὶ αὐτῶν ἡ λάμψις ἑλατοῦται ὀχαταπάνωστας, καὶ τέλος καθίστανται ἀφανεῖς καὶ δὲν ἐπανέρχονται πλέον, κατὰ τὰς πλεύστας τούλαχιστον περιστάσεις. Κομήτης περιγράφων τροχιὰν ἔλλειπτικήν, ὃσον ἐπιμήκης καὶ ἀνὴρ ἀξῶν αὐτῆς, ἐπεται νὰ προσήγιγεν ὥδη εἰς τὸν ἥλιον, καὶ, ἀν μόνον δὲν περιέπεσεν εἰς τινας ἀνωμαλίας, ἐπεται νὰ προσεγγίσῃ καὶ αὖθις εἰς αὐτὸν μετὰ παρέλευσιν ὠρισμένης τινὸς περιόδου· ἀν ὅμως περιγράφη τροχιὰν καμπύλην τὴν λεγομένην ὑπερβολήν, ἀφ' οὐ ἀπαξὲς ἀπομακρυνθῇ τοῦ περιηλίου, δὲν εἰσέρχεται πλέον εἰς τὴν σφαίραν δπου ἐδυνάμεθα νὰ τὸν παραπτηρίσωμεν, προπορεύεται πρὸς ἀλλα συστήματα ἡ ἀφανίζεται εἰς τὸ ἀχανές τοῦ διαστήματος.

(Ἀκολούθει.)

ΤΑΤΡΑΜΗΝΟΣ ΔΙΑΜΟΝΗ ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΦΟΡΝΙΑΝ.

Ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ K. Τυροίτη Βρούκε.

Ο συγγραφεὺς τῆς ἀφελοῦς καὶ περιέργου διηγήσεως ταύτης εἶναι ιατρὸς Ἀγγλος, ὅστις ἀπῆλθε πρό τινων ἐτῶν εἰς Ὀρεγάνων, τύχην θηρεύων. Ἀλλὰ μὴ εὑρὼν αὐτὴν, ἦτον εἰς ἀμπυχανίαν, δταν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1848 μαθὼν δτι οἱ Αμερικανοὶ κατέκτησαν τὴν Καλλιφορνίαν, ἀπεφάσισε νὰ τοῖς προσφέρῃ τὰς γνώσεις καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις του. Καταπλεύσας λοιπὸν εἰς Ἀγιον Φραγκίσκον, τὸ ἐπίνειον τῆς ἐπαχρίας ταύτης, διελογίζετο πως νὰ ζητήσῃ θέσιν χειρούργου εἰς τὸ σῶμα τῶν ἐθελοντῶν τοῦ Νεοθοράκου, τὸ διοικούμενον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Μάσωνος, δταν αἰρήνης ἐν μέσῳ τοῦ ἀσχολούμένου εἰς οἰκοδομὴν οἰκιῶν καὶ ἀπόθηκῶν καὶ εἰς σύσασιν ἐμπορείου, προωρισμένου νὰ γίνη ποτὲ ἐφάμιλλον τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Νεοθοράκου, ἐνέσκηψεν ως κερσανὸς ἡ εἵησης, δτι εἰς τὴν παρακειμένην κοιλάδα τοῦ Σαχαραμέντου, εἰς τοιάκοντα ωρῶν ἀπόστασιν μόλις, εὐρέθησαν χρυσούχα πλουσιώτατα στρώματα. Η ἀγγελία αὕτη ἐπέφερε στιγματίον τὸ ἀποτέλεσμα. Μετὰ μίαν ἑδομάδα εἴχον ἐγκαταλειφθῇ καὶ οἰκισί, καὶ ἀπόθηκαι, καὶ ἐπιχειρήσεις, καὶ ἐμπόριον, καὶ τὰ πάντα καὶ οἱ Αμερικανοὶ, ριψοκίνδυνοι φύσει καὶ

έργοδικωται, ἀφῆκεν ὅλοι τὰς θέσεις καὶ τὰς ὑποθέσεις των, καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ βιουμήχανοι, καὶ οἱ ιατροί, καὶ οἱ νομικοί, καὶ οἱ στρατιῶται τῆς φρουρᾶς, καὶ οἱ ναῦται τῶν ἐν τῷ λιμένι προσωριμισμένων πλοίων, καὶ ἔσπευσαν πρὸς τὰ χρυσωρυχεῖα, πρὸς τὴν νέαν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Καὶ αὐτὸς ὁ Κ. Βρούκες, ἀποτυχούσης τῆς αἰτήσεως του παρὰ τῷ συνταγματάρχῃ Μάσωνι, παρεσύρθη ἀπὸ τὸ κοινὸν ὕρεμα. Ἐπειδὴ δὲ εἰς διάστημα τεσσάρων μηνῶν δὲν εὑρευούδεύκαριαν οὐδὲ ἀνενενόπειρην ὅπως πέμψῃ ἐπιστολὴν εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ συγγενεῖς του, μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἡπὸ τὴν χρυσοῦχον γῆν ἀπεφάσισε νὰ πέμψῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του τὸ ἡμερολόγιόν του, ἀφελῶς καὶ ἀτάκτως γεγραμμένον ὡς τὸ συνέταττεν εἰς τὰς σπανίας στιγμὰς καθ' ἀς αἱ γειρές του ἀπογύδουν χρυσολογοῦται. Οἱ ἀδελφός του ἔκρινεν αὐτὸν ἀξιούμενον δημοσίευσες, ὅπως χρησιμεῖσθαι ὡς ὀδηγὸς εἰς τοὺς καθ' ἑκάστην προσβαλλούμενος ἀπὸ τὸν κίτρινον πυρετὸν, ὡς ὠνομάζθη ἡ δίψα τοῦ καλλιφορικοῦ χρυσοῦ· καὶ ἡμεῖς δὲ, ἀκούσαντες ὅτι ἡ ἐπιδημία, οὔτιέτερα τῆς χολορροίας, ἔρθησεν ἥδη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ σχεδὸν διακόπτοι δόδοιπόροι παρατομάτεροι τῶν ἀρχαίων Ἀργοναυτῶν, ἐγκαταλείποντες τὴν λειψανδροῦσαν Ἑλλάδα, ἀπέπλευσαν ἥδη ἐκ Σύρου εἰς ἀναζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρατος πέραν τῶν θαλασσῶν, δὲν ἐνομισαμεν ἀπὸ σκοποῦ νὰ μεταφράσωμεν ἀποσπάσματα τῆς ἀτέχουν ἀλλ' ἀληθοῦς διηγήσεως τοῦ Κ. Βρούκες, ὅπως ἔκαστος κρίνῃ ἀρ' ἔαυτοῦ ἀν τῶν κινδύνων, τῶν παντοίων στερήσεων καὶ ἀγώνων, τῆς σωματικῆς ταλαιπωρίας καὶ τῆς ἡθικῆς ἐξαχρείσεως, ἡτις φάνεται ἐν τῶν δεινῶν ἀλλὰ συνήθων συμπτωμάτων τοῦ κιτρίνου πυρετοῦ, ἀντάξιον εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ τοῦ πολυκρότου πλούτου τῆς Καλλιφορνίας προχειρότερος ἀν δὲν εἶναι διὰ τοὺς Ἑλληνας ὁ ἀνασκαπτόμενος μὲ τὰς πρώρας τῶν πλοίων των εἰς τοὺς χρυσοφόρους τοῦ ἐμπορίου αὐλακας.

Τὸ ἡμερολόγιον ἄρχεται ἀπὸ τῆς 28 ἀπριλίου 1848, ἡμέρας καθ' ἣν κατέπλευεν εἰς τὸν ὡραῖον λιμένα τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου ὁ Βρούκες μετὰ δύω ἀλλων συνοδοιπόρων, τοῦ Κ. Μακλούλου καὶ τοῦ Κ. Μακραΐλ, οἵτινες ὡς αὐτὸς ἀποτυχόντες εἰς τὰς ἐν Ὁρεγῶνι ἐπιχειρήσεις των, ἤρχοντο ἐπίστης νὰ κατοικήσωσι τὴν Καλλιφορνίαν. Τὰς πρώτας ἡμέρας μετά τὴν δριξίντων ἐνησχόλησαν ἔρευνάντες περὶ τοῦ κλίματος, τῆς εὐφορίας καὶ τῶν λοιπῶν ιδιοτήτων τῆς νέας των κατοικίας, καὶ ἔλαθον περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τούτων ἀκριβεστάτας πληροφορίας ὑπὸ Αμερικανοῦ τινος, Κ. Βραδλέϋ, πρὸ ὀκτακτίας κατοικοῦντος τὴν Καλλιφορνίαν. Εὐχαριστηθέντες λοιπὸν ἐξ ὅσιων ἥκουσαν, οἱ νέοι ἀποικοι ἀπεφάσισαν νὰ περιέλθωσιν οἱ ἴδιοι δλίγον τὸν τόπον, καὶ νὰ προχωρήσωσι μέχρι τῆς Μοντερένης, πρωτευούσης τῆς Καλλιφορνίας. ἀνεχώρησαν ἐπομένως, καὶ περιήρχοντο τὸν τόπον ἔφιπποι, παρατηροῦντες, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἡμερολογίου, τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, τοὺς οἴκους καὶ τὰς ἐπάυλεις, περὶ δὲ χρυσοῦ οὐδὲ λόγος ἀκόμη γίνεται.

Ἄμα δὲ ἀφιχθέντες εἰς Μοντερένην, ἐπεσκέφθησαν τὸν συνταγματάρχην Μάσωνα, καὶ ὁ Κ. Βρούκες τῷ

μαζὶ ἀπεκρίθη, λέγει ὁ Κ. Βρούκες εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, ὅτι ὁ πόλεμος ἐτελείωσε, καὶ ἡ εἰρήνη ἔμειλε προσεγῶς νὰ κλεισθῇ, ἀν δὲν ἐκλείσθη ἥδη. Μετὰ ταῦτα ἡρώτησε τὸν Κ. Βραδλέϋ ἀν ἥκουσεν ὅτι εὐρέθη χρυσὸς παρὰ τὰς ὅχθας τοῦ Σακραμέντου, προσθεῖς ὅτι ὁ λοχαγὸς Φύλσων, ἐπιτετραμένος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς συμπολιτείας ίδιαιτέρων τινὰ ἀποστολὴν εἰς τὸν Καλλιφορνίαν, τῷ ἀνέφερεν εἰς μίαν τῶν ἐπιστολῶν του τυχαίας τὴν περίστασιν ταύτην ὡς φάμην κοινὴν εἰς ἄγιον Φραγκίσκον. Οἱ δὲ Κ. Βραδλέϋ, ὅστις πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν διέτριβεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἀπεκρίθη ὅτι ἥκουσε μὲν τὴν φήμην ταύτην, ἀλλ' ὅτι τὴν ἐθεώρει ἀνύπαρκτον, ἀν καὶ πολλοὶ ἀφρόνως εἶχον ἀπέλθει πρὸς τὰ ὑποτιθέμενα ἐκείνα χρυσωρυχεῖα. Οὕτως ἐτελείωσεν ἡ συνέντευξις ἡμέραν μετὰ τοῦ διοικητοῦ. n

Λίαν εὐχαριστημένοι διὰ τὴν ἰκδρομήν των, ἐπέστρεψαν λοιπὸν οἱ συνοδοιπόροι εἰς ἄγιον Φραγκίσκον, ἐκεῖ δὲ, κατὰ τὴν 8 ματῶν ὁ Κ. Βρούκες σημειοῖ τὰ ἀκόλουθα. ὁ λοχαγὸς Φύλσων ἐλθὼν μ' ἐπεσκέψθη. Μοι εἶπε δὲ ὅτι εἶδε τὸ πρῶτον ἄνθρωπον λέγοντας ὅτι ἐπανέρχεται ἀπὸ τόπου κείμενον ὡς ἔκκτὸν μίλια μεσογείως, κατὰ τὰς ὅχθας τοῦ ποταμοῦ τοῦ καλουμένου τὸ Αμερικανικὸν Δίκτραρον (American Fork) ὅπου εὗρε χρυσόν. ὁ λοχαγὸς εἶδε τὸν χρυσὸν τούτον ἥτον δὲ ἡ ποσότης αὐτοῦ εἰκόσιτριῶν ὄγγιων, καὶ συνίστατο εἰς μικροὺς κόκκους. ὁ ἄνθρωπος λέγει ὅτι συνέλεξεν ὅλην αὐτὴν τὴν ποσότητα εἰς ὀκτὼ ἡμέρας, ἀλλ' ὁ λοχαγὸς δὲν τὸ πιστεύει. Μοι εἶπε δὲ ὅτι πρὸ τινῶν ἑδομάδων ἥδη εἶδε πολλὰ δείγματα τοῦ χρυσοῦ τούτου, ἀλλ' ὅτι κατ' αὐτὸν δὲν εἶναι χρυσὸς ἀλλὰ Μίκα ἢ χρυσῖτις. Ἐμπειροὶ ὅμιλοι ἐδεσθαίσαν ὅτι εἶναι τῷ ὄντι χρυσὸς, καὶ ὁ λοχαγὸς ἐξέφρασε τὸν σκοπὸν ν' ἀπέλθῃ ἐπιτοπίως ὅπως ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν του ὁ Βραδλέϋ μᾶς εἶπεν ὅτι τὸ κατάστημα τοῦ Σακραμέντου, ὃπου εἶχε σκοπὸν νὰ μεταβῇ ὁ Μακλούλης ἐπ' ὀδίγον χρόνον, ἥτον πλησίον τοῦ Αμερικανικοῦ Δίκτραρον, καὶ ὅτι ίσως κακὸν δὲν θά ἥτον ἀν τὸν συνδεύομεν. Ἡ ἀπόστασις κατ' αὐτὸν εἶναι μόνον 100 ἢ 120 μιλίων (30 ἢ 40 ὥρων). n

Ἐδώ παντες αὐτὴν ἡ σημείωσις, καὶ ἐπειδὴ μεγάλη τάξις δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἡμερολογίου τούτου, ἡ ἀμέσως ἐπομένη, ἡμερομηνίαις ἔχουσα τὴν 10 ματῶν, ἀρχεται διὰ τῶν ἀκόλουθων λεξεων· εἰς Χθές καὶ σήμερον περὶ οὐδὲνδες ἀλλοι ἐγένετο λόγος εἰνὴ περὶ τῶν μεταλλείων. Τέσσαρες ἀνθρώποι ἥλθον ἀκόμη ἐκεῖθεν φέροντες ίκανὴν ποσότητα. ἐξέτασαν τὸν χρυσὸν ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὅλοι οἱ ἐπιποροὶ τῆς πόλεως. ὁ Βραδλέϋ μᾶς ἔδειξεν ἐν ψίγγια ἄγιον σταθμὸν 1/4 ὄγγιας· τὸ ἡγόρασε δὲ 3 1/2 τάλληρα. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι εἶναι καλὸς χρυσός. Τινὲς τῶν ἐνταῦθα κατοίκων λέγεται ὅτι ἀπῆλθον ἥδη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν μεταλλείων. Ἡ ἐγγάριος μάλιστα ἐφημεροὶ λέγει ὅτι φέρουσι μεθ' ἔστων καὶ πτυάρια καὶ σκαπάνας διὰ νὰ ἐργασθῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τὰς γειράς των. Νομίζω ὅμιλος ὅτι τοῦτο θέλει τοὺς ἀπαγορευθῆ, διότι ὁ λοχαγὸς ἐγγράψεν ἥδη πρὸς τὸν Κ. Μάσωνα, ζητῶν νὰ τῷ

ἐπιτραπῇ νὰ κατάσχῃ τὸ μεταλλεῖον ἐν ὄνόματι τῆς κυβερνήσεως, διότι κεῖται, ὡς λέγει, ἐπὶ δημοσίων κτημάτων.

ε 13 μαΐου.— Ἀπεφασίσθη δριστικῶν ν' ἀναχωρήσωμεν τὴν τετάρτην διὰ τὴν κοιλάδα τοῦ Σαχαρμέντου, καὶ δύοιοι γῷ ὅτι ἔρχισα νὰ αἰσθάνωμαι καὶ ἐγὼ σπουδαῖα συμπτώματα τῆς ἐπικρατεύστης ἐπὶ δημίας, καὶ περιμένω τὴν τετράδην ἀνύπομόνων.

ε 17 μαΐου.— Ὁ τόπος κυριεύεται ἀπὸ ἀληθῆ μανίαν. Ὄλοι οἱ τεχνῖται ἐγκατέλιπον τὰς ἔργασίας των. Περιφερόμενος σήμερον εἰς τὴν πόλιν, παρεπήρησα ὅτι μόλις εἰς ἐξ οἰκίας ἐκ τῶν πεντήκοντα καὶ τόσων οἰκοδομουμένων, ἐργάζονται ἀκόμη κτίσαι. Ἐμέτρησα δὲ δεκακοτὼν οἰκίας κεκλεισμένας, διότι οἱ κάτοικοί των ἀνεχώρησαν διὰ τὰ μεταλλεῖα. Ἀν δούναματάρχης Μάσων πέμψη στρατιώτας εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Δίκρανον, ὡς διαδίδεται, ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ματίας ἐκοπίασκαν.

Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν εἴχον ἀνύπομονησίαν οἱ ὁδοιπόροι μας, δὲν ἐδυνήθησαν ν' ἀναχωρήσωσιν ὅταν ἐπροτίθεντο, διότι ὁ σαγματοποὺς ὅστις ἔμελε νὰ τοὺς προμηθεύσῃ διάχορο πράγματα ἀναπόρευκτα διὰ τὴν ἐκδρομὴν ἢν ἔμελέτων εἰς τόπους σχεδὸν ἀγνώστους, ἐγκαταλειψθεὶς ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐργάτας του, ἀπελύόντας πρὸς τὴν χρυσὴν χώραν, ἀνέβαλλε τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἔργασιαν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ. Ἐν ᾧ ὅμως περιέμενον, προστέθη εἰς τὴν συνοδείαν των νέος συνεταῖς, ὁ Ἰσπανὸς Δὸν Λουδοβίκος Πάλος, ὅστις πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν τοὺς εἶχε ἔσεισι εἰς Μοντερένην, καὶ ὅστις τότε οὕτε τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν εἶχε περὶ μεταλλείων, ἡσχολεῖτο δὲ πᾶς νὰ ἔχειργυρώσῃ τὴν μικράν του περιουσίαν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Εὐρώπην.

ε 22 μαΐου.— Νέον ἐμπόδιον. Ὁ σαγματοποὺς ἀκόμη δέν ἔξεπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσίν του. Ἐν ὧ δέ ὁ Μαλκόλμ, ὁ Βραδλέϋ καὶ ἐγὼ τῷ ἔξερφορδίου μεν τὴν ἀγνάκτησιν ἡμῶν, ἴδομεν αἴφνης ἐρχόμενον πρὸς ἡμᾶς τὸν Δὸν Λουδοβίκον. Ὁ χρυσὸς πυρετὸς ἐκταθεὶς μέχρι Μοντερένης, κατέλαβε καὶ αὐτὸν, καὶ ἀπεράσιες νὰ μεταβῇ ἐπίσης εἰς τὰ μεταλλεῖα, καὶ νὰ ἐργασθῇ ὡς καὶ οἱ λοιποί. Φέρει δὲ μεθ' ἔαυτοῦ τὸν ὑπηρετητὸν του, Ἰνδὸν καλούμενον Ἰώσην (Ιωσήφ), καὶ εἶγε τὴν φρόνησιν νὰ προμηθεύῃ ὅλα τὰ ἀντικείμενα ὃσων νομίζει ὅτι ἔχει ἀνάγκην. Λέγει δὲ αὐτὸς ὅτι ἡ διαδοθεῖσα φήμη περὶ ἀποστολῆς στρατευμάτων ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Μάσωνος ἔναι γελοῖος ὅτι ἀληθῶς πολλοὶ στρατιώται τῆς φρουρᾶς τῆς Μοντερένης εἴχον ἀναχωρήσει διὰ τὸ Ἀμερικανικὸν Δίκρανον, ἀλλ' ὅτι αὐτοὶ εἴναι λειποτάκται, ἀπερχόμενοι νὰ ἐργασθῶσι δι' ἔαυτούς. Φαίνεται βέβαιον ὅτι εὔρεθη χρυσὸς εἰς ἔκτασιν πολλῶν μιλίων. Η βεβιότης αὕτη μᾶς πειθεῖ νὰ μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸν Δὸν Λουδοβίκον, δῆλον. νὰ ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐργασθῶμεν μὲ τὰς χειράς μας ὡς χειρόνακτες. Ἄν καὶ αἰσθάνωμεθα ὅτι δικαίως ἵσως ἥθελον θεωρηθῆναι παράφορον τέσσαρες ἀνήσκες, ὀπωσοῦν ἀνωτέραν θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν κατέχοντες, οἵτινες στηρίζουσι τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντός των εἰς φήμας ἵσως ἀτόπους,

ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τῶν καθ' ἑκάστην ἀπερχομένων διὰ τὰ μεταλλεῖα, παρέστως καὶ ἡμᾶς. Συνεκροτήσαμεν λοιπὸν συμβούλιον διὰ ν' ἀποφασίσωμεν δριστικῶς περὶ τῆς ἐκστρατείας μας, καὶ καθ' ἣν σιγμῆν συνεσκεπτόμεθα, ἔφθασεν ὁ φίλος ἡμῶν Μακραίλ, ὅστις προσετέθη εἰς τὴν συνοδείαν μας. Ἰδού δὲ τὸ ἀπεφασίσαμεν. Ἑκαστος ἡμῶν θέλει προμηθευθῆ ἔνα ἵππον διὲ ἔκτον, καὶ ἔνα ἔτερον διὰ τὰ ἴδια σκεύη του, καὶ διὲ ἔν μέρος τῶν κοινῶν σκευῶν· προσέτει δὲ ἐκκοστος θέλει ἔχει ἐν πυροβόλον, καὶ πιστόλια τοῦ ἐφιππίου, κτλ. κτλ. Προσέτει δὲ συνεφωνήσαμεν ν' ἀγόρασθωμεν μίαν σκηνὴν, ἀν εἶναι δύνατὸν νὰ εὑρωμεν, καὶ πινάκια, καὶ σκαπάνας, καὶ μίαν ἀξίνην, καὶ ἐκτὸς αὐτῶν, πεπλώματα, καφέν, ζάχαριν, οινόπνευμα, μαχαίρια, περόνια, πινάκια, λέβητας, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ χρήσιμα εἰς τὴν ζωὴν τῶν στρατοπέδων.

Τέλος περὶ τὴν τετάρτην ὥραν, ἀφοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν ἔβιάσαμεν τὸν σαγματοποὺον, ἔλασον τὰ ἐφίππια, τὰ στρωματόδεσμά μας κτλ. Ἀλλὰ τὸ ἐσπέρας ἐπανελθὼν πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ τῷ ζητήσω μικράν τινα διόρθωσιν εἰς τὸ ἐφίππιον μου, εὗρον τὴν οἰκίαν κλειστήν, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τὴν ἐπιγραφήν: Ἀμερικώρησα διὰ τὰ μεταλλεῖα.

Τέλος πάντων λοιπὸν ἀνεχώρησαν τὴν 24 μαΐου, καὶ τὴν 29, χωρὶς τινος ἀξιολόγου συμβάντος, ἔφθασαν εἰς χωρίον τι συγκείμενον ἐκ δέκα ἢ δώδεκα οἰκιῶν, καὶ καλούμενον Σούτερβιλλ ἢ Σουτερόπολιν, κατὰ τὸ ἥβος τῶν Αμερικανῶν. Εἶναι δὲ αὐτὸς, τὸ κατάστημα ἢ τὸ φρούριον τοῦ λοχαγοῦ Σούτερ, διότι δύναται νὰ κληθῇ φρούριον, περικυλούμενον ἀπὸ τάφρον καὶ ἀπὸ πρόχωμα μετὰ 24 τηλεβόλων. Σημειοῦται δὲ ἐπὶ τῶν νέων γεωγραφικῶν πινάκων ὑπὸ τὸ ονόμα Νέα Ελλεστία, δοθὲν κατ' ἀρχὰς εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ οἰκιστοῦ του. Οἱ λοχαγὸς Σούτερ ἢ τον ἀξιωματικὸς τῶν Ελλεστῶν σωματοφυλάκων Καρόλου τοῦ I'. Μετὰ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν 1830, ἐφ' ἧς καὶ ἐπληγώθη, ἐγκαταλείψας τὴν Εύρωπην, μετέβη εἰς Αμερικὴν, καὶ καταφυγὼν κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Συμπολιτείαν, ἀνεχώρησε πρὸ δέκα ἔτῶν ἐκεῖθεν καὶ ἥλθεν εἰς Καλλιφοργίαν. Οἱ τόπος οὗτος ἢ τοτε σχεδὸν ἔρημος, καὶ εὐκόλως τῷ παρεγωρήθη παρὰ τῆς Μεζικανικῆς κυβερνήσεως μεγάλη γαιῶν ἔκτασις, ἔχουσα μῆκος μὲν εἴκοσι ώρῶν, πλάτος δὲ τεσσάρων· τὸ δὲ κέντρον τῆς ἴδιοκτησίας του κεῖται εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ ὅστις καλεῖται Ἀμερικανικὸν Δίκρανον εἰς τὸν ποταμὸν Σαχαρμέντον. Ενταῦθα δὲ λοχαγὸς Σούτερ εἴχεν οἰκοδομήσει ὑδρόμυλον ἢ ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ αὐλαῖς ἢ τὸν στένος, δὲ ἴδιοκτήτης, διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν δαπάνην τοῦ νὰ τὸν πλατύνῃ, ἀφῆκε τὴν φροντίδα ταύτην εἰς τὸν τροχὸν τοῦ μύλου καὶ εἰς τὴν ὄρμην τοῦ ὄδατος. Οὕτως ἐντὸς ὀλίγου τὰ χειλὸν τοῦ αὐλακοῦ παρασυρόμενα ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐσχημάτισαν κατωτέρω μέγαν ἄμμου σωρόν. Τοῦτον παρατηρῶν δ. Κ. Σούτερ, εἶδε μετ' ἐκπλήξεως εἰς αὐτὸν μέγα πλῆθος στιλπνῶν ψηγμάτων, καὶ ἡ παρατήρησις αὕτη ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἀφορμὴ τῆς εὐρέσεως τοῦ χρυσοῦ εἰς Καλλιφοργίαν.

Οἱ δοιοπόροι ἔφερον πρὸς τὸν Κ. Σούτερ ἐπισιολὴν συστατικὴν τοῦ Κ. Σερμάνην, ὑπασπιστοῦ τοῦ διο-

κατοῦ, δι' ὃ καὶ ἔλαχον παρ' αὐτοῦ καὶ τῆς γυναικός οὗτοῦ, ἡτις ἦτον Γαλλίς ἐκ Παρισίων, ἀρίστης ὑποδοχῆς, τούλαχιστον καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις ἐπέτρεπον· διότι εἶχον ἥδη ἐγκαταλεῖψει τὸ λοχαγὸν ὅλοι οἱ ὑπηρέται του, ὅντες ἵνδοι αὐτόχθονες ἐξ ἔκεινων οὓς κατεπολέμησε κατ' ἄρχας τῆς ἐπιδημίας του, καὶ οὓς μετὰ ταῦτα διά τε τῆς ἐπιεικείας του καὶ διὰ τῆς ἀνδρείας του ἐμόρφωσεν εἰς στρατιώτας διὰ τὴν φυλακὴν τῆς οἰκίας του καὶ εἰς γεωργοὺς διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν θαυμασίων απεριμάτων του. Άλλοι εἴχον ὅλοι σχεδὸν ἀναχωρήσει διὰ τὰ μεταλλεῖα, καὶ τοὺς ἀντικατέσησε πλήθος τυχοδιωκτῶν, οἵτινες ἐρχόμενοι εἰς ἀναζήτησιν χρυσοῦ, ἐκτὸν παρὰ τοῦ λοχαγοῦ ἐφήμερον φιλοξενίαν. Τόσον δὲ ἦσαν οὗτοι ἐπισεσωρευμένοι ἐντὸς τοῦ φρουρίου, ὡστε πολλοὶ κατεσκήνουν καὶ εἰς τὰς αὐλὰς καὶ τοὺς κήπους. Ήτον δὲ περιεργότατος ὁ ὅμιλος οὗτος, διότι ὅλαι σχεδὸν αἱ ἀνθρώπινοι φυλαὶ εἶχον τοὺς ἀντιπροσώπους των εἰς αὐτόν.

Οὐχ' ἦτον ὅμως κατέβαλεν ὁ λαχαγὸς πᾶσαν ἐπιμέλειαν ὅπως ὑποδεχθῇ καταλλήλως τὸν Κ. Βρούνκα καὶ τοὺς συνοδοιπόρους του, καὶ τοῖς ἐσυμβουλευσε νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἀποσκευήν των. Ηγόρασαν λοιπὸν ἀπὸ αὐτὸν ἵππους καὶ ζωτοφορίας, καὶ προσέλαβον καὶ ἄλλον ὑπηρέτην, νέον εὑρωστον, δστις τοῖς εἶπεν ὅτι καλεῖται Ιάκωβος Ὀρέης, καὶ ἦτον λειποτάκτης ἐνὸς κηποτήρου, προσορμισθέντος πρὸ ὅλίγων ἡμερῶν εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀγίου Φραγκίσκου. Οὕτω λοιπὸν ἡ συνοδεία των ἀπητείσθη ἐξ ἐπτὰ ἀτόμων, καὶ καλῶς ἐφωδιασμένη, καὶ πλήρης ἐπιδῶν, ἀνεχόρησεν ἀπὸ τὸ φρούριον τὴν Ζιούνιον, καὶ ἔχουσα ἐξ ἡ ἐπτὰ ὡρῶν δρόμου μόνον μέχρι τῶν λεγομένων κατωτέρων μεταλλείων ἡ ὀρυγμάτων τῶν Μορμόρων (*Mormon-Diggings*), ἐφθασεν αὐθημερόν, ἐξ αἰτίας ὅμως τινῶν δυσκολιῶν αἰτινες συνέσποσαν εἰς τὰ φορογγά, μόνον περὶ δύσιν ἡλίου.

α Κυριακὴ, 4 Ιουνίου. — Χθὲς περὶ δεῖλην ὀψίαν ἐφθάσαμεν ἀπέναντι τῶν ὀρυγμάτων τῶν Μορμόρων, ἐκτεινομένων ἐπὶ δύω ἡ τρία μίλια κατὰ τὴν ἀριστερὰν ὅχθον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Διεκράτουν. Εὔρουσεν δὲ ἐκεὶ τεσσαράκοντα περίου σκηνὰς διεσπαρμένας ἐπὶ τῆς ράχιος τοῦ δροῦς, καὶ κατοικουμένας πρὸ πάντων ὑπὸ Ἀμερικανῶν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν. Ἄγ δὲ καὶ ἐπλησίας νὰ δύσῃ ὁ ἡλιος, ἡργάζοντο ὅλοι μετ' ἀπαραδειγματίστου δραστηριότητος. Γυμνοὺς ἔχοντες τοὺς βραχίονας, ἵσταντο εἰς δέκα βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ ἀλλήλων, καὶ τὸ σχολοῦντο εἰς τὴν πλύσιν τῆς χρυσῆς ἄμμου ἡ τῶν φυγμάτων, ἔχοντες ὡς μόνα ἐργαλεῖα οἱ μὲν κίσινα, ἄλλοι πινάκια, ἄλλοι πήλινα ἀγγεῖα, διπου ἔχυνον δύωρ καὶ τὸ ἐκίνουν βιαίως διὰ τῶν χειρῶν διὰ ν' ἀναλύσωσι τὸ γῆμα καὶ νὰ μινώσωσιν ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέταλλον. Άλλοι δὲ εὐφύεστεροι, ἡ ἐντελέστερα ἔχοντες σκεύη, ἡργάζοντο ἀνὰ τέσσαρες εἰς μεγάλας καὶ βαρείας μηχανάς, ἡ σκάφας, δύοικαζούσας ὀλίγον τὰς κινητάς κοιτίδας τῶν παιδίων, δι' ὃ καὶ ὄνομάζονται κοιτίδες (*cradles*).

α Δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω ὅποιαν ἐντύπωσιν ἀπετέλεσεν ἐφ' ἡμῶν τὸ θέαμα τοῦτο. Μᾶς ἐφαινέτο ὡς ἂν μᾶς εἶχον διὰ μιᾶς ἀποκάλυψθη οἱ φανταστοὶ ὅσον τάχιν τὸ ἀποτέλεσμα. Αφ' ὃ δὲ συνετρίψαμεν

θησαυροὶ τῶν περσικῶν μύθων. Δι' αὐθορμήπου κινήταος ἐσφράγισαμεν τότε ἀλλήλων τὰς γειράς, καὶ ὡμόσαμεν νὰ μείνωμεν πιστοὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ νὰ ἐργασθῶμεν δραστηρίας ὑπὲρ τῆς κοινῆς ωφελείας. Όταν δὲ μετεβάντες ἀπὸ σκηνῆς εἰς σκηνὴν, ἴδομεν τοὺς σωροὺς τοῦ χρυσοῦ οὓς εἶχον ἀνασκάψει οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰς διάστημα τινῶν ἑδομάδων, ἐκυριεύθημεν ἀπὸ εἰδοῖς σκοτοδινάσεως, ἡ θέα αὐτῶν μᾶς ἡρέθιε, μᾶς ἐμέθυσε, καὶ ἡ πρώτη μας φροντὶς ὑπῆρξε νὰ πάγωμεν τὸ στρατόπεδον ἡμῶν ὅπως δήποτε, διὰ νὰ σπεύσωμεν εἰς τὴν ἐργασίαν· ἡσθανόμεθα κνισμοὺς εἰς τοὺς δακτύλους, ὡς ἂν τοὺς ἔκαιεν ὁ ἐλπιζόμενος χρυσός. Καὶ τῷ ὅντι μόλις ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν ὅφιξιν μας, ὁ ἵππος δστις ἔφερε τὰ πτυάμα, τοὺς ἀντητηρίας, τὰ ξυλοπινάκια, τὰ κόσκινα, καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη, εἶχεν ἀποφορτωθῆ, καὶ ὡρμήσαμεν ὅλοι εἰς τὴν ἐργασίαν μὲ δόσον ζῆτον ἐβλέπομεν καὶ τοὺς λοιποὺς ἐργαζομένους. Τὸ κατ' ἐμὲ, ὅπλισθεὶς μὲ μυστρίον καὶ κάδον παρθίνον, ἐρίζθητην πρὸς τὴν ξηρὰν κοίτην τοῦ ῥυακίου, παρὸ δὲ εἶχομεν ἐκλέξει τὴν κατακίαν μας, καὶ εύσλως δὲν θέλω λησμονήσει τὸ τὸ ἡσθάνθην ὅταν τὸ πρῶτον ἐβύθισα τὸ μυστρίον μου εἰς τὴν ἄμμον. Πληρώσας δὲ τὸν κάδον μου μέχρι τοῦ ἡμίσεως ὑψούς του, τὸν ἔφερον εἰς παρακείμενό τινα λάκκον πλήρη ὅδατος, καὶ ἐβύθισα τὰ χείλη του γραμμάς τινας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὅδατος. Ἐπειτα δὲ ἡρχισα νὰ ταράττω τὸ περιεχόμενον μὲ τὴν χείρα κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν λοιπῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ἀπὸ ἀπειρίαν ἐσκόρπιζον μέρος τοῦ πολυτίμου μετάλλου ἀλλὰ καὶ ὅλιγον παρετήρησα ὅτι τὸ γῆμα ἡρχισε νὰ διαλύηται καὶ νὰ χύνηται μὲ τὸ ὅδωρ, εἰς δὲ τὸν πυθμένα τοῦ ἀγγείου ὅτι ἔμεινεν ὑποστάθμη ἀμμώδης. Κενώσας ἐπειτα μετ' ἐπιμελείας τὸν κάδον μου, μετήγγισα τὴν ἄμμον εἰς ἐν τῶν ἀδιαβρόχων καλαθίων ἐκείνων, τῶν κατασκευαζόμενών ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν. Ἐν τῇ ἀνυπομονητικού μου δὲ, θήθελον νὰ τὴν ξηράνω εἰς τὴν πυράν της παρεμβολῆς μας, διότι δὲν εἶχε πλέον ὁ ἡλιος δύναμιν ὅπως εξατμίσῃ διὰ τῶν ἀκτίνων του τὴν πολύτιμον ὅλην.

ε Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐπέστρεψα εἰς τὸ στρατόπεδον μας, καὶ τότε μόνον παρετήρησα ὅτι ἀπὸ τὴν βίσαν μας εἶχαμεν λησμονήσει νὰ ἀποφορτώσωμεν τοὺς ἵππους. Ο Κ. Μαλκόλμ εἶχεν ἔλθει πρὸς ἐμὲ, φέρων δστη χρυσοῦχον ἄμμον σχεδὸν καὶ ἐγώ. Ἀμέσως δὲ μετὰ ταῦτα ἔλθει καὶ ὁ Πραδέλες καὶ ὁ δὸν Λουδοβίκος, ἀμφότεροι εἰς κατάστασιν ὑπερτάτου καὶ ἀνεκφράστου παροξυσμοῦ. — Βλέπετε, ἔκραξεν ὁ πρῶτος, ιδού πῶς τὸ πρᾶγμα γίνεται, — καὶ ἐδείκνυεν ὑπερηράνως τὸ τροιδὸν τῆς ἐργασίας του. Ο δὲ Ἰωσῆς ἀνέπεμπεν ἀτελευτήτους εὐχαριστίας καὶ εὐλογίας εἰς τὴν Παναγίαν καὶ συγχρόνως εἰς τὸ Νέγχ Δαιμόνιον, συγχέων τὰς δύω λατρείας παραδόξως καὶ ἔκιστα ὁρθοδόξως.

ε Μετά ταῦτα δὲ ἡρχολίθημεν νὰ στήσωμεν τὴν σκηνήν μας, καὶ ὁ Μαλκόλμ ἡρχισε νὰ ἐτοιμάζῃ τὸ δεῖπνον, διακοπτόμενος καὶ ἐμποδιζόμενος ἀφιακόπως ὑπὸ τῆς αξιώσεως ἡμῶν νὰ ξηράνωμεν τὸ προϊόν της ἐργασίας μας εἰς τὴν πυράν του, ὅπως ιδῶμεν

εἰς τὸ πῦρ τινὰ ἐκ τῶν πινακίων μας, τέλος ἐξηράνθη ἡ ἄμμος, καὶ τότε κλείσαντες ὅλοι τοὺς ὄφθαλμούς, τὴρχίσαμεν νὰ φυσῶμεν τὴν κόνιν ἥτις ἐκάλυπτε τοὺς θυσαρούς ἡμῶν, καὶ μετὰ τινας στιγμὰς εἶρομεν ὅτι εἴχομεν συλλέξει ἑκαστος ὅσην χρυσοκόνιν ἐδύνατο νὰ λάβῃ δις ἢ τρὶς μεταξὺ τῶν δύω δακτύλων του. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο μᾶς ἐφάνη ἀγάθος οἰωνὸς, καὶ ὑποσχόμενος ἐπιτυχίαν διὰ τὸ μέλλον, δι' ὃ καὶ ἔκοι μήθημεν ὅλοι βαθύτατον ὕπνον.

ε Σήμερον ὁ ἥλιος ἀνέτειλε λαμπρὸς εἰς ἀνέφελον οὐρανόν. Προγευθέντες δὲ κατεσπευσμένως, συνετέφθημεν περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἡμέρας. Ὁ Δὸν Λουδοβίκος μόνος ἀρνεῖται νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν ἀγρότητα τῆς Κυριακῆς. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν πάσης διαφωνίας, ἀπεφασίσθη ὅτι ἑκαστος θέλει ἐργάζεσθαι δι' ἑκατὸν, εἰς δὲ τὴν κοινότητα ὅτι ὧδεῖσι μόνον τὴν σύμπραξίν του διὰ τὴν κοινὴν ὑπεράσπισιν. Ἀφίσαντες λοιπὸν τὸν Δὸν Λουδοβίκον καπνίζοντα ἐντὸς τῆς σκηνῆς, ἀπῆλθομεν εἰς τὴν ἐργασίαν, καὶ ἴδομεν ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν χρυσωρύχων ἦσαν τῆς ἰδέας ἡμῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἀν εἰναι ἐπιτετραμένη ἡ ἐργασία τῆς Κυριακῆς.

Τὸ κατ' ἐμὲ ἡργάσθην ὅλην τὴν πρὸ τῆς μεσημέριας ἀκορέστως. Ὁμοίως δὲ ἡργάσθησαν καὶ οἱ σύντροφοι μου. Εἶναι ὅμως ἡ ἐργασία λίαν ἐπίπονος, ἀναγκαζούσα τὸν ἐργάτην νὰ μένῃ ἀδιακόπως κεκυρώσως, ἐξ οὐ αἰσθάνεται κάματον εἰς τὰ μέσα, καὶ αἱ χειρές του οὖσαι ἀλληλοδιαδόχως ἢ εἰς τὸ ὅδωρο βεβούθισμέναι ἢ εἰς τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου ἐκτείνει μέναι, σκάνουσι καὶ προξενοῦσι μεγάλους πόνους. Άλλ' ὡς πρὸς τὸ μέγα κέρδος τὰ μικρὰ ταῦτα παθήματα εἰσὶν ἀνεπαίσθητα. Γενυματίσαντες κατὰ τὴν μεσημέριαν, δὲν ἡρέσθημεν μετὰ ταῦτα πλέον, ἀλλὰ περιελθόντες ἐπεσκέψθημεν τὰς διαφόρους κατασκηνώσεις, καὶ εὗρομεν ὅτι σχεδὸν ὅλοι οἱ χρυσωρύχοι εἶχον πράξεις ὡς καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐκοιμῶντο ὑπὸ τὰ δένδρα, ἢ τὰς σκηνὰς, ἢ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν ἀμυχῶν αὐτῶν, οἱ δὲ καπνίζοντες συνδιελέγοντο, ἀλλοι ἐπεσκεύαζον τὰ ἐνδύματά των, καὶ ἀλλοι ἐμάχεισαν. Η κοινωνία μας παρουσιάζει τῷ ὄντι κράμα ἀνθρώπων παρκδόξοταν. Εἶδὼ Ἰνδοὶ ἐπιδεικνύουσι τοὺς βαμβακούφετες λαμπρόχροάς των χιτῶνας, τὰ ἄγρια ἥθη των ὑπὸ τὸ ἐνδύματα τοῦ πολιτισμοῦ. Άλλαχοῦ χαλκόχροες ἀπόγονοι Ἰσπανῶν, ἵσχυντες καὶ μυῶδην τὰ σώματα, λεπτοὺς δὲ προσώπου τοὺς χαρακτῆρας καὶ ζωηρὸν τὸ βλέμμα, συνδιαλέγονται μὲ τοὺς Ἱαγγήιους (τοὺς Ἀμερικανούς), ὧχροὺς τὴν ὅψιν, ἔσθιοὺς τὴν κόμην, καὶ τὸ πρόσωπον ὡς ἔχοντας ὡς ἀκμὴν μαχαίρας, ἀνθρώπους ἐπιτηδείους εἰς τὰς ἐμπορικὰς διαπραγματεύσεις, καὶ πάντοτε ἑτοίμους νὰ μεταχειρίζωνται τὴν μάχαιραν. Περιπτέρῳ δὲ ἐρυθρῶν ἡ κυακῶν ἐρίων ὑφασμένος χιτῶν, αἱ εὐρεῖαι περισκελίδες ἐξ ὑφασμάτος ἴστειων, ἐλέγχουσι τὸν λειποτάκτην καύτην κητοθήρου τινός. Μετ' αὐτοὺς δράπεται Ἀφρικανοὶ ὅμιλοιςι μεθ' ὅλης τῆς εἰς τὴν φυλὴν αὐτῶν ἐξιδιασμένης ταχύτητος, ταλαντεύοντες ἀμερίγνως τὰς οὐλότριχας κεφαλάς των, ἢ καγγάζουσι διαστέλλοντες μέχρι τῶν ὀτίων ἀχανὲς στόμα, κοσμούμενον διὰ δύω σειρῶν ὁδόντων ἐξαισίου λευκότητος.

ε Μετάξη ἄλλων ἀνεκαλύψαμεν σκηνὴν μεγίστην, ἐκ δύω ἢ τριῶν σκηνῶν κατεσκευασμένην, καὶ χρησιμεύουσαν ὡς ἐκκλησίαν, ὅπου ιεραπόστολός τις ἐκ τῆς ἐπαρχίας τῆς Νέας Αγγλίας εἶχε συναθροίσει πολυάριθμον συνέλευσιν εὐσεβῶν.

ε 5 Ιουνίου.— Ἡργάσθημεν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας μὲ πολὺν ζῆλον, ἀνασκάπτοντες, πλύνοντες, ἀλλὰ καὶ ἀμειβόμενοι δι' ἀποτελεσμάτων οὐχὶ εὐκαταφρονήτων. Ἐλπίζω ὅτι τέλος ηρχίσας ἀληθῶς τὴν οἰκοδομὴν τῆς περιουσίας μου, καὶ εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης καρδίας μου τὸν Θεὸν, διότι οὐκ ὀλίγον ἐხασανίσθην μέχρι τοῦδε εἰς τὴν διὰ τοῦ κόσμου ὁδοιπορίαν μου, καὶ ἐδικαίωσε τὸ παράδειγμά μου τὴν παροιμίαν λέγουσαν ὅτι εἰς τὸν κυλίσμενον λίθον δὲν φύεται πόνος. Ήδη δὲ ἐναντίας ἔχω πολλὰ ἐπιτυχίας ἐνδόσιμα, καὶ ἀκλόνητον πρόθεσιν νὰ τὰ ἐπιμεληθῶ μεθ' ὅλης μου τῆς δυνάμεως καὶ μετὰ πάσης δραστηριότητος. Σήμερον ἡργάσθη πλησίον τοῦ Βραδλέον, καὶ ἐπετύχαμεν ἀμφότεροι ἀρισταῖ, διότι ἐκεῖνος μὲν ἐξ ὀρύζων 25 τάλληρα χρυσοκόνιος (133 1/2 φράκφα), ἐγὼ δὲ 22 τάλληρα (116 60/00 φρ.). Πρέπει ὅμως νὰ ὅμοιογήσω ὅτι ὁ τρόπος τῆς ἐργασίας ἡμῶν εἰναι βαρύταρος, καὶ προσέτι αἰσθάνομαι πόνους δρυμεῖς εἰς τὰ μέσα μου, διότι ἔμεινον κεκυρώσας δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Διὰ τοῦτο ἐπρότεινα ν' ἀγοράσωμεν μίαν σκάφην (cradle), ἀν τοῦτο δυνατόν. Η δαπάνη θέλει εἰσθαι ἀνακυρβίσλως μεγάλη, ἀλλὰ κατὰ πάντα λόγον λίαν ἐπωφελής. Τὸ γεῦμα ἡ πρότασίς μου δρυμώνως ἐγένετο δεκτή, καὶ ἀπεφασίσθη ὅτι ἀν δὲν εὔρωμεν ν' ἀγοράσωμεν τοικύτην μηχανὴν, θέλομεν προσπαθήσει νὰ τὴν κατασκευάσωμεν ἡμεῖς αὐτοί. Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἐφθασαν πολλοὶ νέοι ἐπήλυδες ἐκ Σουτερβίλλης. Δύω ἐκ τῶν νεοελθόντων ἦσαν γνώριμοι τοῦ Βραδλέον· ὁ εἰς εἰναι ὁ Κ. Βίγγις, ὅστις ἐσχάτως τοῦ μεσίτης εἰς ἄγιον Φραγκίσκον· ὁ δὲ ἄλλος ὀνομάζετο Κ. Δακόσος, καὶ εἰναι Γάλλος Καναδίνος. Ἐδέχθησαν δὲ ἀμφότεροι προθύμως τὴν πρότασίν μας νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῆς συνοδείας μας. Αν ἐξακολουθήσῃ τὸ συρόντα αὔτη, καὶ καθὼς αἰξάνει τὴν τὴν τῶν ὄντων (σήμερον ἡγοράσαμεν 15 τάλληρα μίαν στάθμην διὰ νὰ ζυγίζωμεν τὸν χρυσὸν, καὶ ταύτην οὐχὶ πολλὰ καλὸν), ἐπικερδέστερον θέλει εἰσθαι μετ' οὐ πολὺ ἀνοιξίη τις καπηλεῖον, παρὰ νὰ μεταχειρίζεται τὴν σκάφην καὶ τὴν σκαπάνην. Ἐκπλήττομαι δὲ μεγάλως πως εἰς μέρη τόσον μεμακρυσμένα ἀπὸ πάντα πολιτισμὸν, καὶ ἐπομένως ἀπὸ πάντα νόμον, ὑπάρχει τόση ἀσφάλεια, καὶ πώς οὐδεμίᾳ ἀκούεται ἀπόπειρα οὕτε κατὰ τῶν προσώπων οὕτε κατὰ τῶν ιδιοκτησιῶν. Άλλως τε ὅμως ἡ κλοπὴ ηθελεν ἀμέσως τιμωρηθῇ, καὶ σφαῖρα ἐλαχυνομένη εἰς τοῦ ἐνόχου τὴν κεφαλὴν, ηθελεν εἰσθαι ἡ συνοπτικὴ αὐτοῦ δίκη.

ε Κυριακὴ, 11 Ιουνίου.—Πρὸ δύτιον σχεδὸν ἡμερῶν δὲν ἔνοιξα τὸ ἡμερολόγιον μου. Τὴν τρίτην δὲν εὔρομεν ν' ἀγοράσωμεν σκάφην, δι' ὃ καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ κατασκευάσωμεν οἱ ίδιοι ὅση μίαν ἀλλὰ δύω. Η μεγάλη δυσκολία τοῦ προμηθευθῆμεν σανίδας. Τὰς ἡγοράσαμεν δὲ 33 τάλληρα, καὶ τὴν αὐτὴν ποσότητα μᾶς ἐξήτησεν εἰς λεπτουργὸς διὰ νὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐργασίαν μας. Εν τούτοις ὅμως αἱ

μηχαναὶ ἔτελείωσαν τὴν τετράδην μετὰ τὴν μεσημέριαν, καὶ δὲν εἶχον μὲν ἐργασίαν πολλὰ λεπτήν, ἀλλὰ ἡ σαν πολλὰ στερεά. Τὴν πέμπτην λοιπὸν τὸ πρώτη ἀμέσως τὰς μετεγειρισθηκεν λίγαν ἐπιτυγχάνει. Οἱ τρόποι οὗτοι τῆς ἐργασίας εἰναι ἐπικερδέστερος ἐνταῦτῷ καὶ πολὺ ὄλιγώτερον ἐπίπονος.

« Κυριακὴ, 18 Ιουνίου. — Ή τελευταίᾳ ἑδομάς ὅμοιάζει ἐντελέσης τὴν προλαβοῦσαν, ἐκτὸς ὅτι τὰ κέρδη μας ὑπῆρχαν πολὺ μεγαλήτερα, διότι κατὰ μέσον ὅρον συνελέξαμεν 16 ὄγγίας ἢ 1600 φράγκα καθ' ἡμέραν. Αἱ σκάφαι αὐξάνουσι καθ' ἔκαστην, καὶ ὅμως οἱ κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον ἐργαζόμενοι δὲν φύγουνται ἐλαττωθέντες, διότι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν φθάνουσι νέοι ὀδοιπόροι ἐκ τῶν παραθαλασσίων.

« Τὴν πέμπτην μᾶς ἐπεσκέψθη ὁ Κ. Λάρκιν, ἐπιτετραμμένος ἀποστολήν τινα ἀπὸ τὴν διοικησιν τῆς Βασιγκτῶνος διενυκτέρευσε δὲ εἰς τὴν σκηνὴν ἡμῶν, καὶ τὸ πρῶτον ἀνεχώρησε. Μᾶς ἔφερε δὲ περιέργους εἰδήσεις ἐξ ἀγίου Φραγκίσκου. Γέρερ τὰ δύο τρίτα τῶν οἰκιῶν ἔμειναν ἐκεῖ κενά. Τὰ πλεῖστα τῶν ἐντῷ λιμένι προσωριμισμένων πλοίων ἔμειναν χωρὶς πληρωμάτων, διότι ἐλειποτάκτησαν. Εἰς ἓν πλοϊον ἐλθόν ἀπὸ τὰς Σανδεῖχας νήσους ὁ πλοιάρχος ἔμεινε μόνος. Ἐρχόμενος δὲ ὁ Κ. Λάρκιν ἀπήντησε καθ' ὅδον ἄλλον πλοιάρχον ὅστις ἀνεχώρησεν ὁ Ἰδιος μὲ τὸ πλήρωμά του διὰ τὰ μεταλλεῖα, καὶ διπάνε ὁ Κ. Λάρκιν τὸν ἐπέπληξε διὰ τὴν παράδοξον ταύτην διαγωγὴν του, ὅ! ἀπεκρίθη ὁ πλοιάρχος, σᾶς βεβαῖον ὅτι αἱ ἀλύσεις του καὶ αἱ ἀγκυραὶ του εἶναι τόσον σερεῖ ὥστε θὰ τὸ φυλάξωσιν ἔως νὰ ἐπιστρέψουμεν. Οἱ Ἀστὴρ καὶ ὁ Καλλιφρέριος, δύο ἐφημερίδες, ὃν ἡ ἔκδοσις ἤρχισε πρὸ ὀλίγου, ἔπαισαν ἐκδιδόμενοι, διότι ἐγκατελείψθησαν ἀπὸ τοὺς συντάκτας καὶ ἀπὸ τοὺς τυπογράφους των. Καὶ τίκευρετε, μᾶς εἴπεν ἀκόμη ὁ Κ. Λάρκινς, ποῖον εἶδα νὰ ἐργάζηται ὡς τὰ γόνατα ιστάμενος εἰς τὸ ὅδωρ καὶ μὲ ζῆλον ἀπαραδειγμάτιστον; Ὄλον καὶ διον τὸν εἰσαγγελέα τοῦ βασιλέως τῶν Σανδεῖχων νήσων. Δὲν εἶναι δὲ μόνος τοῦ ἐπαγγέλματός του ἐδώ, ὑπέλαθεν δὲ βραδέτης. Οἱ νουικοὶ ἐδὼν εἶναι ἀφθονοι. Αὐτοὶ τούλαχιστον κερδίζουσι χωρὶς νὰ βλάπτωσι τινα. Πόσοι τῶν συναδελφῶν των δὲν δύνανται νὰ καυγήθωσι περὶ τούτου!

« Παρασκευὴ, 23 Ιουνίου. — Τὴν προλαβοῦσαν τρίτην μετὰ τὴν μεσημέριαν ὑπῆρχα εύτυχέστερος. Ἐνῷ ἔσκαπτα καὶ ἔβηπτα τὸ χῶμα εἰς τὴν σκάφην, εῦρον τμῆμα μετάλλου ἵσον μὲ λεπτοκάρυον, καὶ ἀμέσως τὸ ἐγκώρια ως χρυσὸν καθαρόν. Ήγε δὲ δύο ὄγγίας καὶ τρία τέταρτα, καὶ κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐπικρατοῦντας εἰς τὰ μεταλλεῖα, ἦτον κτῆμα ἐμοῦ καὶ ὅχι τῆς κοινότητος, διότι εἶχεν σύρεθη πρὶν διελθη̄ διὰ τῆς σκάφης, καὶ διότι εἶχε βάρος περισσότερον τῆς ἡμισείας ὄγγίας. Πλησιέστερον τῶν πηγῶν τοῦ Σακαραμέντου, καὶ μάλιστα εἰς τὰς ὅχθας τοῦ ποταμοῦ τῶν Καστόρων λέγεται διτὶ τὰ τεμάχια ταῦτα εἰσὶν ἀφθονώτερα εἰς τῶν Μορμόνων τὰ ὄργυματα ὅμως εἶναι σπάνια.

« Μεταξὺ τῶν νεοελθόντων ὑπάρχουσιν ἥδη καὶ τινες Καλλιφρόνιοι καὶ ἐγκώροι ίσπανοι, οἱ πλεῖστοι ἔχοντες καὶ τὰς γυναικάς των, αἵτινες συνοδεύονται

ἀπὸ κόρας αὐτόγθινας. Τὸ χαρίεν ίσπανικὸν ἔνδυμα φαιδρύνει τὴν σκηνογραφίαν, καὶ μεταξὺ τῶν ὥχρων Ἀμερικανῶν, οἵτινες φοροῦσι πλατείας καὶ λευκὰς περισκελίδας καὶ φιλιθίους πίλους, μεταξὺ τῶν ἡμιγύμνων Ἰνδῶν, εὐχρέστως ἀπαντῷ ἡ ὅρκοις τὸν μελάγχρον Καλλιφρόνιον, μέλαινας ἔχοντα καὶ φλογερούς ὄφθαλμούς, καὶ ἔνδεδυμένον στρογγύλον καὶ βραχὺν ἐπενδύτην μετὰ λαμπρῶν ποικιλμάτων, περισκελίδας ὀλοσηρικοῦ, μεταξὺ τῶν ζώνην καὶ κοινῷ ὑποδήματα ἀπὸ δέρμα δορκάδος, εἰς τὸ τελματώδες ὑδωρ διαφόρως διαστρεφόμενα.

« Αἱ γυναῖκες εἰσὶ χαρίσσαι καὶ φιλάρστοι, καὶ κι ἑσθῆτές των λαμπρότατα ἔχουσαι χρώματα (τὸ ἀλουργοῦν φαίνεται προσφιλέστερον τῶν λοιπῶν) καὶ ποικιλμάτα πλούσια, καλύπτουσιν ἀτελῶς πόδας ὡςαιτάτους. Αἱ κόμαι των κρέμονται εἰς ὄγγώδεις πλεξίδας, ἐπὶ τῶν νώτων των, καὶ ὅλα τὰ πάρεργα κοσμήματα, τὰ ἐνώτια, τὰ φέλλικ, τὰ περιδέραια, εἰσὶ πλουσιώτατα. Τὸ δὲ χρακτιριστικὸν μέρος τῆς ἔνδυματος εἶναι τὸ ρεῖσό σον, εἶδος βαυμάκουφοῦς καλύμματος. ἀντικαθιστῶν τὴν μαντίλλαν τῆς ίσπανίας. Τὸ φέρουσι δὲ αἱ γυναῖκες παντοιοτρόπως καὶ πάντοτε μὲ πολλὴν χάριν, καλύπτουσαι δι' αὐτοῦ τὴν κεφαλήν των, περιελίσσουσαι τὸ πρόσωπόν των, καὶ πάντοτε μὲ τὴν ἀμεμπτον ἐκείνην κομφότητα, μὲ τὴν θελκτικὴν ἐκείνην φιλαρέσκειαν μεθ' ἡς ἡζεύρουσι πανταχοῦ καὶ πάντοτε αἱ ίσπανίδες νὰ μεταχειρίζωνται τὴν μαντίλα αὐτὴν τὸ ηπιότερον. Ἀφ' ὅτου δὲν ἀργήθησαν οἱ νέοι οὗτοι προσήλυτοι, ἔχομεν σχεδὸν καθ' ἐσπέραν ἔνα φανδάγγον ἐπὶ τῆς χλόης ἐμπρὸς τῶν σκηνῶν. Οἱ φανδάγγοις εἶναι κυρίως εἶδος χοροῦ ἀλλ' ἐδὼ σημαίνει ἐν γένει συναντορφὴν ὅπου γίνεται χορὸς, καὶ εἰς τὰς συναντορφὰς ταύτας μάλιστα προτιμᾶται ὁ στρόβιλος. Εἴναι δὲ λίαν εὐάρεστον, μετὰ τὴν ἐπίπονον ἐργασίαν δῆλης τῆς ἡμέρας, τὴν ἐσπέραν νὰ ἐρχώμεθα εἰς τοὺς φανδάγγοις τούτους. Οἱ χαριμόσυνοι ἡγοι τῆς κιθάρας καὶ τοῦ βιολίου τοὺς ἀναγγέλλουσιν εἰς δῆλους τοὺς παρευρισκομένους ἐνταῦθα, καὶ τότε σχηματίζεται συναντορφὴ ζωγραφικωτάτη, ὅπου καθεὶς καπνίζει τὸν σιγάρον του, γιροκροτῶν τοὺς χορευτὰς οἵτινες καὶ αὐτοὶ καπνίζουσι. Θαυμάσια εἶναι τὰ πλούσια ἔνδυματα καὶ τὰ χαρίστα κινήματα τῶν χορευτῶν, αἵτινες φαίνονται χορεύονται οὐχὶ μὲ τοὺς πόδας μόνον, ἀλλὰ μὲ δῆλην των τὴν ψυχὴν καὶ μὲ δῆλην των τὴν καρδίαν. Οἱ Λασκόσοι πρὸ πάντων ἐξεμάνη μὲ τοὺς φανδάγγοις τούτους, καὶ πολλάκις ἀναμίγνυται ὁ ἕδιος εἰς τοὺς χορούς.

« Κυριακὴ, 25 Ιουνίου — Επαύσαμεν ἐργαζόμενοι τὴν κυριακὴν, διότι ἀρκετὴ εἶναι ἡ ἐργασία τῶν ἡς ἡμέρων. Κατὰ τὴν ἑδομάδα ταύτην τὸ κέρδος μας ἡτον μέτριον, μόνον δεκαεννέα ὄγγίαι. Καθ' ἐσπέραν σταθμίζομεν τὴν χρυσοκόνιν καὶ τὴν διανεύμεθα, καὶ ἔκαστοι φέρει τὰ πλούτη του εἰς σκυτίνην ζώνην, ἦν φέρει πάντοτε ἐφ' έκαστο. Οἱ Ιωσῆς εἰς τὰς στιγμὰς τῆς ἀργίας του σενέλεξε καὶ αὐτὸς οὐ μικράν ποσότητα, καὶ καθ' ἐκάστην στιγμὴν ἐφευνᾷ ἀνησυχίας ἀν διατηρῆται ἀσφαλῶς ὁ θησαυρός του, τὸν σταθμίζει δις ἢ τρις τῆς ἡμέρας, καὶ ἔκαστη στοτε ἐπικαλεῖται ὅλους τοὺς ἀγίους τοῦ συναξέριου

καὶ ὅλα τὰ δικιόνια τῆς ἴνδικῆς μυθολογίας. Διὰ σκοπίου ἐφαίνοντο ἀρκετὰ ζωηρῶς, καὶ κεχαραγμένα νὰ ἔκπληρωσῃ δὲ εὐχὴν ḥην ἔταξε πρὸν ἀναχωρήσῃ μὲ δῆλην τὴν ἀπαιτουμένην λεπτότητα καὶ ἀναλογίαν τῆς τέχνης.

του διὰ τὴν Μεγάλην Γυναικα, ὡς ὄνομαζεῖ τὴν Θεότοκον, καὶ ἀντίθεσιν ἀναιριθόλως πρὸς τὸ Μέγα δαιμόνιον. Ἀλλ' ὑποπτεύω ὅτι ἡ μερις τῆς Παναγίας ἐλαττοῦται καθ' ἡμέραν, καὶ ὁ Ἰωσῆς τὴν δολιεύεται.

'Εσυ ζητήσαμεν σήμερον τὴν πρότασιν ἣν δὲν εἶναι συμφερώτερον νὰ μεταβῶμεν εἰς θέσιν πλησιεστέραν τῶν πηγῶν τθῦ ποταμοῦ, διότι τὰ ὄρύγματα τῶν Μορμόνων εἰσὶν πλήρη ἀνθρώπων, καὶ μᾶς ἐγλάπησαν ἥδη τινὰ τῶν ἐργαλείων μας. Τέλος ἀπεραγίας εἰς πωλήσωμεν τὰς σκάφας, καὶ ν' ἀπέλθωμεν εἰς τόπον μᾶλλον μεμονωμένον ἀμολογῶ ὅμως ὅτι θέλω συναισθανθῆ τὴν στέρησιν τῶν φανδάγων καὶ τὴν ἀπουσίαν τινῶν ἀπὸ τὰς σεναρίτας, ὡς εἶχον συνηθίσει τὴν συναναστροφήν. \diamond

(Ἀκολουθεῖ.)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΜΙΚΡΟΤΕΧΝΑΙ.

Ἴπο τὸ ὄνομα μικροτέχναι περιλαμβάνεται ἀριθμός τις τεχνιτῶν, οἵτινες διὰ τῆς λεπτότητος, καὶ οὕτως εἰπεῖν διὰ τοῦ μικροσκοπικοῦ τῆς τέχνης των, ἐπέσυρον τὸν θαυμασμὸν τῶν παρατηρητῶν τῶν ἔργων των, καθὼς ποτε ἐξέπληξαν τὴν ἀνθρωπότητα οἱ οἰκοδόμοι γιγαντιαίων ἔργων, οἷον τῶν πυραμίδων, τοῦ κολοσσοῦ τῆς Ρόδου κ. τ. τ. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἀρκούντως μέγας, πλὴν ἐδῶ ἀναφέρομεν τινάς τῶν σημαντικωτέρων, παραλείποντες τοὺς λοιποὺς, ὡς μὴ ἀξίους νὰ συγκριθῶσι μὲ τοὺς κατωτέρω μηνημονευομένους.

Ἡ μικροτεχνικὴ ἦτο γνωστὴ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαῖοις. Ὁ Διὸς αὐτέρει *Kallistopatēr* τινα *Axēdaiμōnōr*, ὅστις ἔγραψε μὲ χρυσοῦς χαρακτῆρας ἐν ἐλεγεῖον δίστιχον ἐπὶ κόκκου κέγχρον.—Ο Πλίνιος κάμνει μνείαν Θεοδώρου τινὸς Σαμίου, κατασκευάσαντος ἐξ ὀρειχάλκου τὸ ἕδιον ἑαυτοῦ ἄγαλμα, ὅλως διόλου ὅμοιαζον, καὶ κρατοῦν εἰς μὲν τὴν δεξιὰν χειρὰ ἐν βιβλίον, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν ἄρμα τέθριππον, δῆλον δὲ τὸ ἄρμα ἐσκεπάζετο ἐντελῶς ὑπὸ μνίας ὀρειχαλκίνης, κατεσκευασμένης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τεχνίτου.

Μεταξὺ τῶν νεωτέρων μικροτεχνῶν ἀξιοῖς σημειώσεως εἶναι οἱ ἐφεξῆς τέσσαρες.

Φίλιππος Πίππος (Philippe Pippo), περίφημος χαράκτης, θαυμαζόμενος ὅχι μόνον διὰ τὴν ἀκρανεπιδεξιότητά του καὶ τὴν λεπτότητα τῆς τέχνης του, ὃσον καὶ διὰ τὴν ὄποιαν ἐξέλεγεν ὑλην πρὸς τοιαύτας ἔργασίας. Ἐγάραξεν οὗτος ἐπὶ πύρηναν δαμασκήνων καὶ κερασίων μικρὰ ἀνάγλυφα, συγκειμενα ἀπὸ πολλὰ πρόσωπα, τόσον λεπτά, ὡστε ἵσαν κόρατα μὲ γυμνὸν ὄφθαλμὸν, πλὴν διὰ τοῦ μικρο-

νικόλαος Σπαννόχης (N. Spannochi), ζήσας κατὰ τὸν 17 αἰῶνα, ἐθαυμάσθη διὰ τὴν μικρογραφικήν του ἐπιδεξιότητα. Ἐγράψεν οὗτος ἐν ἑκατὸν κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίων, ἀνευ οὐδεμιᾶς συγκοπῆς, ἐπὶ περγαμηνῆς, ἔχούστης μέγεθος ὃσον ὁ ὅρυξ μικροῦ δακτύλου, καὶ μολατάτα μὲ χαρακτῆρα τοσοῦτον καθηρὸν καὶ λαμπτὸν, ὡστε ἡτον ἄξιον νὰ παραβληθῇ μὲ τοὺς τῶν καλλιτέρων καλλιγράφων χαρακτῆρας.

Βοβερίκος (Boverick), περίφημος ὡρολογοποιὸς τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸν 17 αἰῶνα. Κατεσκεύασεν οὗτος ὅχημα ἐξ ἐλεφαντίνου ὃστοῦ τετράτροχον, περέχον ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα, ἐντὸς τοῦ ὅποιου ἐκάθητο ἀνθρώπος τις· ἦτο δὲ τὸ ὅχημα τόσον μικρὸν καὶ ἐλαφρὸν, ὡστε ἐσύρετο εὐκόλως ὑπὸ μιᾶς. Ο αὐτὸς τεχνίτης κατεσκεύασε τράπεζαν χαρτοπαιγνίου μετὰ τοῦ συρταρίου της, μίαν τράπεζαν τοῦ φαγητοῦ, μίαν σκευοθήκην, ἔνα καθρέπτην, δώδεκα καθέδρας, ἔξι πινάκια, μίαν δωδεκάδα μαχαιρίων, ἄλλα τόσα περάνια καὶ κοχλιάρια, δύο ἀλατοδοχεῖα, πρὸς τούτους δὲ ἔνα ἄνδρα, μίαν γυναικα, καὶ ἔνα ὑπνόρετην, καὶ ὅλα ταῦτα ἵσαν τόσον μικρὰ, ὡστε ἐχώρουν ἐντὸς πυρῆς κερασίου.

Αλούμπος (Alumno), ζήσας κατὰ τὸν 15 αἰῶνα, ἔγραψεν δῆλον τὸ σύμβολον τῶν ἀποστόλων, μετὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου, εἰς ἐπιφύνειαν, ἵσην μὲ τὴν ἔκτασιν ἐνὸς λεπτοῦ. Επαρουσίασε δὲ τὸ μικροτεχνικὸν τοῦτο ἀριστούργημα τοῦ εἰς τὸν βασιλέα Κάρολον τὸν Ε', καὶ τὸν Πάπαν Κλήμεντα τὸν Ζ', καὶ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν τέχνην του καὶ τὴν ὑπομονὴν. Ἀλλ' ἐντοσούτῳ τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς μικροτεχνικῆς δὲν εἶναι τίποτε, παραβαλλόμενον πρὸς τινὰ ἄλλα, τῶν ὅποιων καὶ νὰ φαντασθῆ τις τὴν λεπτότηταν ἀδυνατεῖ. Τοιοῦτον ἀναφέρει ὁ καρδινάλιος Πάσμανος (Pazman), ὅστις βεβαιόνει ὅτι εἶδε τριακόσια ἀγγεῖα ἐξ ἐλεφαντίνου ὄστου, μὲ χεῖλη χρυσωμένα, περικλειόμενα εἰς κόκκον πεπέρεως. Ο κόκκος οὗτος ἐφύλαττετο τότε (καὶ ἵσως ἀκόμη σωζεται), εἰς τὴν ἐν Πράγᾳ βιβλιοθήκην Ρόδολφου τοῦ δευτέρου.

K.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

Φιλολόγος τις Ἰσπανὸς, ἀδόλφος Κάστρος καλούμενος, ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως σύγγραμμάτι πρὸ πολλοῦ ἀπολεσθὲν τοῦ περιφήμου Καρθέαντου, τοῦ συγγραφέως τοῦ Δὸν Κιχώτου. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὄνταζεται: Βούσκα πιέ, καὶ εἶναι συμπλήρωμα τοῦ περιωνύμου ἐκείνου μυθιστορήματος. Ἐν αὐτῷ δὲ ἐξηγεῖται ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἦτον νὰ πολεμηθῇ διὰ τοῦ γελοίου ἢ εἰσέτι ἐπὶ τοῦ Καρθέαντου ὑπάρχουσα, καὶ ὑπὸ βασιλέων καὶ μεγιστάνων προστατεούμενη τάξις τῶν ἀλητῶν ἢ πιποτῶν. Περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ ἀνευρεθέντος βιβλίου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία.